

SPARTACUS

Uitgave van de Communistenbond "Spartacus"

PROLETARIERS ALLER LANDEN
VERENIGT U

ACTUELE
BERICHTEN

PARAAT ZYN.

21 October 1944.

Het is onze overtuiging dat de arbeidersklasse na de oorlog een tijdperk tegemoet gaat waarin zij steviger dan ooit op de bres zal moeten staan voor haar belangen. De geschiedenis van de mensheid was steeds een geschiedenis van klassenstrijd en daarin voltrok zich de opgang der mensheid van de ene maatschappelijke fase naar de andere. Zo dient de klassenstrijd de vooruitgang der mensheid, hetgeen trouwens de arbeidersbeweging in de tijd dat zij nog een strijdende beweging was heeft bewezen. Wij zullen dus al het onze er toe bijdragen om opnieuw te komen tot strijdorganen voor het proletariaat. En allen zullen wij ondersteunen, die werkelijk daartoe bijdragen willen leveren.

Dus, volgen wij met belangstelling al die illegale schrifturen die zich bezig houden met arbeiders-organisatie. Met een groeiend gevoel van ontevredenheid hebben wij echter het bulletin "Paraat" regelmatig gevolgd. Dit stelt zich op het standpunt van de oprichting van een eenheidsvakbeweging, doch de samenstellers tonen dat zij er niet veel begrip van hebben dat in het kapitalisme van nu met zijn overheersende monopolievormen en zijn en zijn geweldig ontwikkelde productiekrachten, crisis en oorlog vrijwel permanente verschijnselen zullen zijn. Evenmin, dat daaruit voortvloeit dat de staat meer dan vroeger het economische en sociale leven, het leven ook dus van de arbeiders-organisaties, zal willen leiden en richten en een kunstmatige en dwangmatige eenheidsvakbeweging moet verkrijgen, opdat de klassenstrijd niet gevoerd zal worden en het kapitalisme behouden blijft. Paraat zijn, betekent inzicht hebben in wat komen gaat en klaar zijn om dan zijn taak doelbewust aan te vatten.

Daarom kunnen wij niet begrijpen dat "Paraat" de arbeiders voorhoudt. "Beste mensen, aan klassestrijd hebben wij geen behoefte" en het dan zo stelt alsof het de werkgevers zijn die in het verleden alleen de klassenstrijd wilden. Natuurlijk moest de arbeider om iedere verbetering vechten. De strijd tussen de arbeidersklasse en de bezittende klasse is echter niet

een bewijs van slechtheid van de ene of de andere. Zij is een historisch noodzakelijk verschijnsel. En omdat de mensen van "Paraat" dat niet zien, of niet willen zien, daarom is het ene bulletin zo in strijd met het andere. Voorbeelden? Hoort wat verkort "Paraat" zegt:

10 October. Ook de werkgevers hebben iets geleerd in deze oorlog. Zij zijn bereid in de naaste toekomst met de arbeidersbeweging nauwer samen te werken, dan in het verleden het geval was.

11 October. "Wij moeten met elkander eens goed opletten, wat er straks gebeurt. Dan zullen we zien, nadat de eerste golf van vaderlandsliefde is weggeëbd, de oude Adam bij een goed deel van hen die vroeger de leiding hadden in staat en maatschappij weer voor de dag komt. Wij kennen nog het liedje uit de oude tijd, dat luidt: "Hard werken, weinig eten. Dan zijn we vroeg versleten" Dat wordt ons daar geleerd".

En op 17 October brengt "Paraat" een herinnering aan het antwoord dat de werkgevers in de metaalindustrie aan de Minister gaven toen hij hun in een bespreking vroeg mede te werken aan de instelling van een bedrijfsraad. "hoort eens excellentie, wij zijn beleeftde mensen. Als U ons vraagt, komen wij. Wij zijn goede staatsburgers. Wat in de wet staat, doen wij. En aangezien in de wet niet staat dat wij een bedrijfsraad moeten helpen vormen, doen wij het niet".

Welnu, in de eerste plaats hebben de arbeiders aan dit soort raden niets. Onbruikbaar surrogaat, met als uitgangspunt onmogelijk maken van de Klassestrijd. Ten tweede aan de door "Paraat" veronderstelde bereidheid van de werkgevers aan ronde tafelconferenties deel te nemen, hebben we, we weten dat uit het verleden, nog minder. We hebben alleen wat aan de verklaring van Paraat dat zij geen behoefte heeft aan de klassenstrijd. Want het bewijst ons, dat deze soms wat radicaal aandoende mensen de weg moeten opgaan naar de aanpassing aan het monopolie-kapitalisme. De arbeiders zullen goed doen zelfstandige en echte arbeidersraden in de bedrijven te vormen en het stemt tot verheuging dat het bewustzijn van de noodzakelijkheid daarvan in vele bedrijven groeiende is. Dat is Paraat zijn!

Persvoerlichting omtrent:

HORTHY - HONGARIJ

De laatste staatkundige bondgenoot is Nazi-Duitsland ontvallen. Op 16 October verscheen in de pers het bericht dat de arbeidersleider Horthy die een jarenlange terreur heeft uitgeoefend op de Hongaarse strijders voor een socialistische samenleving, aan Rusland wapenstilstand had verzocht. Het bericht verscheen in de vorm van een officieel bericht van de Duitse regering en was voorzien van een commentaar bestaande uit 8 punten, waarin de voormalige bondgenoot even de kast werd uitgeveegd. "Weergaloes leu genachtige beweringen van Horthy" heet het dezin. Verder wordt medegedeeld, dat in weerwil van de eerlijke wil van de Mi. pres. Stojay, Horthy met de hem omringende klik van intriganten lafaards, verraders en joodse profiteurs, elke handeling van deze nieuwe regering gesaboteerd. Horthy had zich reeds in het voorjaar van 1942 in het geheim met de vijanden rechtstreeks in onderhandeling begeven. Laf verraad, schaarrood, verachteling, punt. Is ie zuiver!

Een dag later. Putsch in regeringsgebouw. Horthy bedreigd?

Horthy bevond zich in het regeringsgebouw toen plotseling een misleid en omgekocht regiment het gebouw omsingelde. Onder de dodelijke bedreiging van meerdere machinegeweren, werd de hoogbejaarde Horthy, terwijl hij het bevoegd zijn verloor in een toestand van wezenloosheid gedwongen een vooraf opgestelde proclamatie te ondertekenen. Maar nu is die proclamatie door Horthy ingetrokken en doet hij tegelijk afstand.

Arme oude man. Gelukkig dat er nog Pijlkruisers en grootmoedige Nazi's zijn.

K O M E N E N G A A N .

Er kan binnenkort op het station te Boekarest een aardige ontmoeting plaats vinden. Tenminste als de berichtgeving van onze gelijkgeschekelde pers op dit punt juist is. Dat is overigens wel waarschijnlijk omdat de berichten van verschillende kant komen. Wat is het geval? Zie hier de verkorte weergave.

28 Sept-'44. Uit Mexico wordt gemeld, dat Cemanski de Sovjet-Russische ambassadeur aldaar, verscheidene besprekingen heeft gevoerd met ex-koning Carol over een terugkeer van Carol naar zijn land. Hij is stellig overtuigd van de mogelijkheid van zijn terugkeer en reeds worden veelvuldig feestelijke maaltijden enz. gegeven. Men ziet Carol voortdurend in gezelschap van Russische diplomaten.

18 Oct. '44. Ex-koning Carol is in gezelschap van madame Lupescu te New-York aangekomen. Hij is op weg naar Brazilië, vanwaar hij naar Portugal en vervolgens naar Roemenië wil reizen.

DE bevrijding van de arbeidersklasse moet het werk zijn van de arbeidersklasse zelf!

Reeds brachten wij in een van onze vorige nummers het bericht omtrent de Russische wapenstilstands-eis aan Roemenië tot uitlevering van 1.4 miljoen arbeiders om bij de wederopbouw te worden tewerkgesteld.

Het zou een aardige ontmoeting kunnen worden op dat Roemeense station. Aan de ene zijde de Roemeense arbeiders op een soort van slavenslavenexport en onder geleide van Russische gewapende troepen. Aan de andere kant Carol met zijn prachtig verleden terugkerende als koning der Roemenen bij de gratie van een Sovjet Unie. Wie lacht daar?

Misschien wil "de waarheid" eens te boekou laten onderzoeken of er niet alleen een branje-communisme maar ook een Carol-communisme mogelijk is volgens de principes van het Neo-communisme.

De Honger en de Drentse aardappelen.

Burgervader Voûte heeft in verband met de voedselnoed te Amsterdam geassisteert door het klaverblad: Same, Goedkoop en Stikker een oproep in de pers doen opdoemen om zich beschikbaar te stellen voor het rooien van aardappelen in Drente. In de oproep wordt gezegd, dat hiermede een werk wordt verricht, waardoor het "misschien" mogelijk zal zijn de honger buiten de deur te houden. De aanmelding wordt aanlokkelijk gemaakt door een premie in natura n.l. aardappelen in het vooruitzicht te stellen, terwijl wachtgeld of loon te Amsterdam naast het rooiloan behouden kunnen blijven. Het wil ons voorkomen dat de Amsterdamse arbeiders er niet veel voor zullen gevoelen om, nu ook hier iedere dag het oorlogsrumoer kan beginnen, hun gezinnen te verlaten teneinde naar de Drentse veenstreek gestuurd te worden. Waarom zijn Opperdoes en Andijk in Noord-Holland daarvoor niet aangewezen?

Bovendien, jarenlang zijn hier de voorraden door de Duitsers weggehaald. De laatste weken is veel vernietigd of zijn, we behoeven het "Handelsblad" maar te citeren, door de bezettingsmacht na de staking van de spoorjongens "aanzienlijke voorraden levensmiddelen in beslag genomen". Wie waarborgt ons, dat de te rooien aardappelen ook weer niet voor een deel naar de weermacht gaan? Wie waarborgt, dat ook de arbeiders zelf niet geheel of ten dele aan weermacht werk zullen worden gezet? De in de oproep gegeven verzekering dat dit niet geschieden zal is, naar wij uit bevoegde kringen vernamen, op zijn minst voorbarig geweest.

Het "misschien" door Voûte heel voorzichtig gebruikt, wanneer hij spreekt over het buiten de deur houden van de honger, is wel zeer op zijn plaats. En wij veronderstellen dat de arbeiders daarover wel net zo zullen denken.